

Kapitola 7. fyziologie pravdy

Předcházející část: Kapitola 6. manifestace versus příčinnost: Stvoření versus evoluce

KAPITOLA 7

FYZIOLOGIE pravdy

Schopnost poznat a chápat pravdu je souhlasná s úrovněmi vědomí, jak jsou reflektovány nejen ve vývoji mozkové anatomie ale, a co je důležitější, také změnami ve fyziologii lidského mozku a jeho převládajících vzorů zpracovávající informace. Tyto závisí na základních, neviditelných energetických polích. U lidí se kritické a hluboké změny v mozkové fyziologii a vzorech zpracování informací vyskytují v úrovni vědomí 200. Tyto mohou být shrnuty následujícím způsobem:

Pod úrovní vědomí 200

Levý mozek (u lidí s dominancí pravé ruky, u leváků naopak) je dominantní při zpracování informací. Vstup je přímo přes střední mozek (thalamus) k emocionálním – instinktivním centrům (amygdala) rychlou dráhou, a jen opožděně pomalejší dráhou z oblasti předního mozku. Tak se emocionální odpověď vyskytuje před inteligencí a má šanci modifikovat reakci.

Paměť na události je uložena v oblasti hippocampu, jako učení a pro zavolání zpět. Tento proces v levém mozku je příbuzný s fungováním zvířecího mozku v tom, že to je směřované na osobní přežití, a tak se to u člověka podřizuje egu. Za této orientace jsou „ti druzí“, zahrnující rodinu nebo členy kmene, viděni v první řadě jako objekty pro osobní přežití. Také veledůležité je to, že informace dodaná se zpožděním inteligenci předního mozku není jen pomalejší, aby dosáhla odezvy centra, ale když to již dělá, je už méně důležitá než předtím vyvolaná emocionální odpověď (Genova, 2003). Tak se intelekt stává v první řadě nástrojem zvířecích pudů a slouží pro vlastní cíle. Následující reakce jsou proto primitivní, orientované na přežití, s běžnými vzory „boj nebo útěk“ s jejich neurohormonálními důsledky, jako je vylučování kortizonu nebo adrenalinu, které stresují fyziologii akupunkturního a imunitního systému.

Tento sebestředný odezvový systém levého mozku je doprovázený pomíjejícím oslabením tělesného svalstva a negativní nebo slabou kineziologickou odpovědí (test svalů). Tělesný energetický systém se nicméně rychle obnovuje a obnovuje akupunkturní rovnováhu tak, že celkový energetický systém je znovu připravený pro další cyklus odezvy podnětů. Stresové reakční vzory byly popsány od Hansa Selye (1956, 1974) tímto způsobem:

1. Poplašná reakce.
2. Stupeň odporu.
3. Stupeň vyčerpání a fyziologického zhoršení (katabolické).

Levá mozková dominance se také odráží v omezeném nebo dokonce neexistujícím duchovním uvědoměním, protože je naprogramovaná pro zvířecí přežití. Paměť na sled událostí je uložena v mozkovém regionu hypotalamu; takže pozdější vyvolání zpět oživí v paměti sekvenci, jaká byla a zasadí ji do kontextu primitivního přežití ega a jeho cílů a technik. Vzpomínky proto negativně působily na emoce a jsou uloženy spolu s obavami, úzkostmi, hněvem, nelibostí nebo potěšením ze zisku.

Nad úrovní vědomí 200

Pravý mozek u praváků (levý mozek u leváků) se stává dominantní nad úrovní vědomí 200. Vstup je rychlý přes přenosové centrum do předního mozku a odtud k emocionálnímu centru. (Jak uvidíme později, toto se děje ještě rychleji skrz střední region éterického mozku.) Vnímání je proto upravené inteligencí a celkový význam události je zasazen do kontextu podle běžné úrovně vědomí.

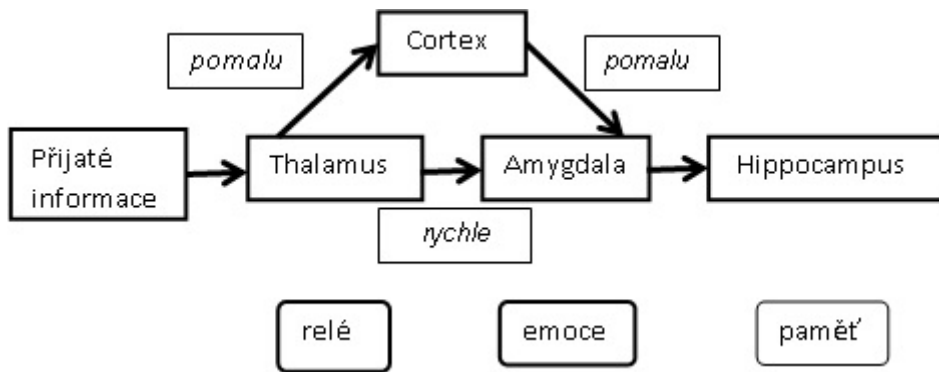
Obecně, zpětné vyvolání víc vlídné události by muselo být zaznamenáno striktně levou polovinou mozku. S pravým zduchovnělým mozkem jsou zpracovány informace, fyziologie a neurohormonální reakce anabolické, které uvolňují endorfiny a příznivě upravují akupunkturální systém. Také se zde uvolňují oxytocin a vasopresin pro amygdalu (emocionální centrum), které se vztahuje k mateřským instinktům, otcovskému chování, párování a sociálním schopnostem přes „sociální mozek“ savců (Moran, 2004). Zároveň je testovaná odpověď svalů silná a pozitivní. Sklon zpracovat informaci přes zdravější stezky je ovlivněn předchozím tréninkem, poslechem klasické hudby, estetikami a religiózním přidružením, což všechno působí na neuronové vzory a spojení (podívej se na kapitolu 9).

Podobné nálezy byly ohlášeny od profesora Roy Mathewse z Duke University. Ve své knize *Pravdivá cesta*, mozkovým výzkumem ukazuje, že nedominantní mozková polokoule je povzbuzena uměním, přírodou, hudbou, duchovním, a estetikou, mající za následek zvýšený altruismus, vnitřní klid, a vyšší úroveň vědomí. Další výzkum tibetských buddhistických mnichů demonstroval mozkovou „neuroplasticitu“ a změny ve fyziologii jako důsledek meditací (Begley, 2004).

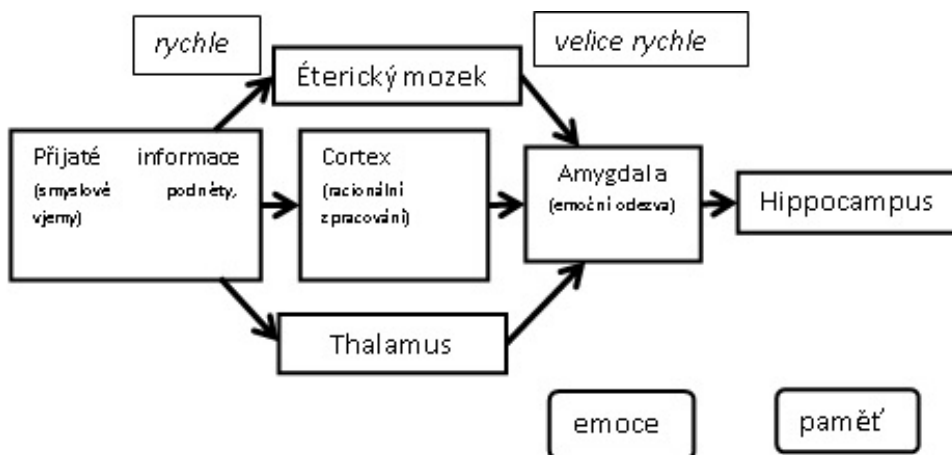
Tyto hlavní a významné rozdíly mohou být shrnuty v grafové formě následujícím způsobem:

FUNKCE A FYZIOLOGIE MOZKU

Nižší mysl (pod 200)

Vyšší mysl (nad 200)

Funkce mozku a fyziologie

Pod 200

Nad 200

Dominance levé hemisféry	Dominance pravé hemisféry
Lineární	Nelineární
Stres – Adrenalin	Klid – Endorfiny
Boj nebo útěk	Pozitivní emoce
Alarm – odporu – vyčerpání (Selye- Cannon: Boj / útěk)	Podpora brzlík
Klesá počet bílých krvinek a klesá imunita	Stoupá počet bílých krvinek
Brzlík stres	stoupá imunita
Narušení akupunkturálních drah	Vyvážený systém akupunktury
Choroba	Léčení
Negativní reakce svalů	Pozitivní reakce svalů
Klesá hladina neurotransmiterů – Serotonin	
Sledování emocí dvakrát rychlejší, než sledování emocí přes prefrontální kůru	Sledování emocí je pomalejší než z prefrontální a éterické kůry

Význam:

Duchovní úsilí a záměr mění mozkovou funkci a tělesnou fyziologii a ustanoví specifickou oblast pro duchovní informaci v pravé mozkové hemisféře, v prefrontální kortexu, a v jeho odpovídajícím éterickém (energetickém) mozku.

Zatímco tyto základní rozdíly v mozkové fyziologii, které se vyskytují nad a pod důležitou úrovní vědomí 200, jsou rozhodující, dokonce významnější změna se vyskytuje v této vyšší úrovni, protože nad úrovní 200 se jedinečné energetické pole objevuje poprvé v evoluci. To se shoduje s fyzickým pravým mozkem, ale je to charakteristické pro duchovní uvědomění a vědomí. Protože chybí lepší názvosloví, toto energetické pole bylo označené jako „éterický mozek“, což značí, že je čistě energetický a ne protoplazmatický nebo anatomický. Tento éterický mozek neboli duchovní energetické tělo, registruje vyšší energetické frekvence, na které protoplazma není schopna reagovat. To je podobné fyzickému světu, kde jsou požadované jemnější nástroje k rozeznání vysokofrekvenčních energetických polí, které nelze zachytit smysly (například, ucho nemůže slyšet rádiové vlny ani oko nemůže vidět skutečné televizní přenosové signály, a počítačový čip má větší schopnost než elektronka).

Realita energetického těla, které existuje nezávisle na fyzickém mozku, byla rozpoznána ve všech populacích po celou historii. Třebaže měla různé názvosloví, její existence byla poznatelná intuicí a základní realita se shodovala. Všechny kultury věděly, že fyzické tělo zvířat stejně jako lidí je energetizováno základním primárním zdrojem energií, který přebírá tělo před narozením a potom je opouští v době fyzické smrti (například duše „Ka“ ve starověkém Egyptě, atd.). Toto energetické tělo je produkt vývoje vědomí a nemá fyzický původ. V živočišné říši má každý druh atraktantové pole ovládané skupinovým energetickým polem – skupinovým vědomím, ve kterém je uložena skupinová paměť a je místem procesu vývoje (to jest zvířecí duše).

Na rozdíl od zvířat je lidské duchovní nebo éterické tělo individuální a je znovu specifickým místem vzorů a vibračního pole vyvíjející se úrovně vědomí. Pod úrovní vědomí 200 je atraktantové pole vědomí v první řadě skupinově zvířecí povahy. Nad úrovní 200 se éterický mozek ukazuje jako diferenciovaná oblast energie, která nahrazuje život fyzického těla. Je víc specializovaný, než je obecnější základní forma fyzické životní energie.

Éterický mozek se tak stává nefyzickým hybatelem individualizovaného duchovního obsahu (tj. karma). Na úrovních vědomí pod 200 je jednotlivec ovládán kolektivním polem vědomí té úrovně, na které se osoba nachází, zduchovnělý éterický mozek se má ještě vyvíjet. To se dělá cvičením ze svobodné volby, která může vyzdvihnout individuální úroveň vědomí nad kritický bod 200. Únik z nadvlády kolektivního pole vědomí může dokonce vyžadovat hrdinské úsilí, které často znamená zdánlivě drastické rozhodnutí vůle, jako jsou urychlující okolnosti a události. Co se zdá být naivnímu vnímání kataklyzmatickou událostí, je velká příležitost vůle překročit dřívější hranice, protože dokonalost vyžaduje podřízenost cíle a

zvířecího ega Já a podřízení se vyššímu principu, například riskovat svůj život, aby člověk pomáhal jiným, vybrat si pokoru a ne pýchu, odpustit a ne nenávidět, přijmout kapitulaci před božským rozhodnutím osobní vůle nebo vzdát se lži pro pravdu, nebo zisku ve prospěch nezištné služby.

Extrémní okolnosti, ke kterým muselo dojít, aby nastaly takové velké změny, byly často spíše udivující. Ego může být divoce houževnaté a žene dokonce člověka až do náruče smrti předtím, než je ochotné povolit (klasický pád na dno), který je široce uznávaný jako rozhodující fenomén. Rozpoznání významu tohoto kritického duchovního kroku byl jeden z hlavních příspěvků kolektivní zkušenosti členů obnovovací skupiny, jako jsou Anonymní alkoholici v průběhu let. Tento fenomén se poprvé objevil v lékařské psychiatrické literatuře u psychiatra Harry Tieboute v jeho klasickém spise „Kapitulace (Surrender)“ (Tiebout, 1949, 1951).

Zatímco podřízení sebe vůli Boha je známý předpoklad všech pravdivých duchovních tradic a učení, její aplikace mimo oblast náboženství nebo spirituality byla rozpoznána. V naší společnosti jako rozhodující pro řešení individuálních nebo kolektivních lidských problémů byla uznána teprve nedávno.

„Vyšší JÁ“ ducha tradičně využívá okolností, které se zdají být pro ego katastrofální. Velké příležitosti pro ducha se prezentují jako zdánlivé pohromy, jako jsou válka, extrémní ohrožení, zemětřesení, povodně, oheň, velká rodinná narušení nebo vážné zdravotní stavy. V těchto významných momentech musí člověk udělat volbu ve zlomku vteřiny a rozhodnout se, zda bude následovat duchovní princip nebo obvyklý diktát ega. Tato volba dokonce byla usnadněná jistými kulturními tradicemi a obřady, například v armádě, akt harakiri, hrdinské jednání a nesobecká oběť svého života pro bezpečí ostatních, laskavostí nebo odpuštěním, přijetím zodpovědnosti namísto popření, a zásadní poctivostí a obětí pro lásku.

V průběhu času byla forma tohoto evolučního kroku projevována ženami prostřednictvím aktu porodu, který měl hodně vysoký stupeň úmrtnosti. Žena byla ochotná obětovat svůj život a přijmout možnost smrti v zájmu podporování nového života. Pokud přežila tuto těžkou zkoušku, tradičně se obětovala zájmu dětí, rodiny nebo manžela. Cesta podřízenosti autoritě v jakékoliv formě byla tradiční a v dané kultuře se stala stanovenou cestou k Bohu. Kostel upotřebil stejný mechanismus v jeho požadavku pro podřízenost osobní vůle vyššímu principu.

Ve vojenských tradicích mělo hrdinství nebo statečnost nakonec za následek skok ve vědomí jako důsledek duchovní volby, kdy člověk riskuje nebo se vzdá svého života pro vyšší princip, jako je povinnost, povinnost vůči kamarádům a služba své zemi. Stejný princip je aplikovaný na další zdánlivě vysoce rizikové chování, jako je bojování nebo postavení se čelem k hrozným výzvám. V dnešním světě vidíme stejný fenomén, mladí muži riskují a obětují své životy pro svou zemi nebo pro duchovní systém víry. Dobrovolníci nemusejí být hledáni pro sebevražedné mise. Horliví dobrovolníci dnešního světa jsou srovnatelní se sebevražednými piloty druhé světové války, ve které množství dobrovolníků značně překonalo nezbytný požadavek.

Kritická proměna vědomí na úroveň 200 samozřejmě vždy neznamena nebo nevyžaduje takové dramatické akce. Častěji se uskutečňuje tiše v takové formě, jako je

rozhodnutí odpustit, přijetí mravní odpovědnosti namísto popření, a celkové podřízení své vůle vůli Boha, lásce nebo pravdě samotné.

Další příklad tohoto kritického přechodu je demonstrován takzvanými konverzními zkušenostmi, které nastávají v kritickém bodě obratu života. Obvykle jsou zdravotní nebo jiné osobní krize urychlujícími faktory, a mnozí lidé po infarktu změnili celkový pohled na život (Siegel, 1986). V zotavení ze závislosti náhlý posun z popření a rezistence k rozumnému postoji značí začátek úspěšného zotavení (Bill W., zakladatel AA). S ukončením otevřeného odporu a pýchy následuje zotavení z mnoha lidských pohrom. Tento obrat může být náhlý nebo narůstat pomalu a výsledné změny mohou být docela závažné a přesně změřitelné technikami výzkumu vědomí.

Když je tato kritická úroveň vědomí překročena, energie života v mozku demonstruje pozoruhodnou změnu, neboť dostává zduchovnělou energii jedinečných vlastností. Třebaže to v západním světě nebylo rozpoznáno, ve starších kulturách (například, čínský Hind), to bylo tradičně označeno jako energie kundalini (Krišna, 1971). To je tato jedinečná energie, která způsobuje specifické změny v mozkové fyziologii a umocňuje objevení se a vývoj éterického mozku. Jedním z vážných následků vzniku éterického mozku je jeho pozůstatek po fyzické smrti a hromadění karmických vzorů. Karmické evoluční vzory pod úrovní vědomí 200 se převážně vyvíjejí v kolektivním poli vědomí. Ve skutečnosti se nestávají individualizovanými, jako když vědomí dosáhne úrovně 200 (kalibruje jako pravdivé).

Tak sledujeme, že v době narození, každý jednotlivec již má změřitelnou úroveň vědomí. Zatímco forma a funkce těla jsou geneticky určené geny, chromozomy a DNA, tyto jsou jen mechanismy karmického dědictví. Na duchovní úrovni karmické dědictví éterického mozku nepodléhá lineárním zákonům, hmotnosti, protože existuje v jiné doméně.

Zároveň s objevením se této duchovní energie nastává začátek transformace smyslu pro Já. Duchovní hodnoty se stávají víc dominantní v chování a rozhodování stejně jako ve výkladu světa a chování lidí. Tyto evoluční jevy byly dlouho ohlášeny lidstvem a změna paradigmatu může být pomalá a subtilní nebo rychlá a docela dramatická. „Vidím teď věci zcela jinak“ je běžný názor ve všech obnovovacích skupinách. Dokonce smyslová zkušenost podstupuje subtilní změny a krása sama se stává víc zjevná a ceněná. Postoje a emoce se postupně stávají víc vlídné a soucitné k celému životu.

Tato duchovní energie neboli kundalini, jak je často nazvaná (Sannella, 1992), je nakonec s postupem vědomí silně dominantní, nakonec se její přítomnost stává zjistitelným pocitem. Časem úroveň vědomí dosáhne hladiny 500 a zvláště na této vysoké úrovni tato energie má tendenci natékat dovnitř zobecněnou cestou a ovlivňovat nejen subjektivnost ale také vnímanou zkušenost. Životní zkušenosti se stanou postupně víc vlídné a náhodné. Co se děje v mysli má tendenci se prezentovat téměř bez námahy jakoby zázračně. Subjektivní pocit tohoto energetického pole je nádherný a roztomile příjemný. Charakteristicky je pociťována jak teče nahoru v zádech a páteří do mozku, kde se může vlévat do specifické oblasti jenom zaostřující pozorností. Občas jde energetický tok ven

přední částí těla k oblasti srdce z důvodu jeho vlastní přirozenosti. Energetický tok umocňuje hojení nebo transformaci v sobě a v druhých lidech. Je to vlivné energetické pole, které umožňuje „zázraky“ (kalibruje jako pravda – Hawkins, 2001).

Dalším doprovodem tohoto dominantního energetického pole může být objevení se takzvaných *siddhis* nebo zdánlivě mimořádných „paranormálních“ schopností nebo jevů, které po staletí popisovaly různé kultury. Například fenomén psychometrie s jeho schopností rozeznat dřívější vlastníky nebo historii dotčených objektů.

Dále se může objevit schopnost astrální projekce, bilokace (například Otec Pio), vzdálené prohlížení, jasnovidnost a telepatická komunikace. Tyto jevy se vyskytují samovolně a automaticky a nejsou výsledkem kontrolovaného osobního záměru. Informace se odhalují samy bez námahy v naprosté úplnosti a nejsou výsledkem přemýšlení. Načasování progresivních odhalení by mohlo také být popsáno jako zázračné v jejich pedantské přesnosti.

Celkové životní změny pokračují a nezdají se být sekvenční nebo způsobené čímkoli externím. Místo toho jsou svět a všechny události viděné jako vzájemně spojené a odvíjení události souvisí s potencialitou celkového pole a ne z následných „příčin“. Potencialita, která se stává skutečností prostřednictvím pole, není omezená na pouhý fyzický projev, ale také na myšlenky a duševní pochody (Hawkins, 2003).

Duchovní energie způsobuje spontánní hojení tělesných onemocnění, která mohou být chronická a nepoddajná. Tento fenomén se také stane různým osobám, které jsou zařazeny v poli v nepředvídatelném módu. Zdá se, že je tam karmická zralost spojená s těmito hojivými jevy, které se znovu vyskytují samovolně a nezávisle na jakémkoli chtění. Odhalení života není vysvětlitelné nebo srozumitelné pouhou logikou a rozumem, které jsou neupotřebitelné a vedlejší pro odhalení těchto jevů. Se stálým odevzdáním se, může se například dokonce sám upravit zhoršený zrak z dětství a předtím nejasný, neurčitý svět se stane zřetelný a jasný v náhlém, neočekávaném zlomku vteřiny. S vyloučením bilokace byly všechny výše uvedené jevy zakoušené v této životní době. Schopnosti trvají roky a jejich obsah je velmi přesný. Například v neznámé oblasti člověk „zná“ a „vidí“ směr a přesně řídí kam má, včetně dokonce specifického parkoviště (Hawkins, video Série 2002).

Souběžně se spontánními výskyty těchto jevů se rozvíjí duchovní porozumění. To, co předtím bylo nevysvětlitelné a nepochopitelné rozumem, se nyní stává zřejmé z jeho vlastního sebe odhalujícího vyzařování. Když se toto u člověka objeví, slábnou a mizí všechny touhy a přání, nic se nezdá nepostradatelné nebo nezbytné, včetně dokonce touhy po pokračování samotné tělesné existence. Tělo se pohybuje samovolně pomocí celkového pole spíše než následkem nějakého centralizovaného činitele nebo ohniska záměru formálně identifikovaného jako „já“.

Časové intervaly, během kterých se tyto jevy vyskytují, jsou proměnlivé, ale mohou pokračovat po mnoho let a potom pomalu zmizet nebo se uklidnit. Zdá se, že každé progresivní období odhaluje novou dimenzi, které je třeba se podřídit a člověk se musí znovu naučit s ní žít, aby mohl znovu fungovat ve světě. Nicméně, opětovně

zahájení fungování ve světě nesmí nastat příliš brzy nebo může nastat jen potom, co člověk strávil roky v kontemplacích a meditacích, během kterých tam neexistoval žádný subjektivní činitel, osoba, muž činu nebo „rozhodce“ takové akce. Tyto stavy existují samy o sobě a nejsou způsobeny vůlí.

Zatímco zkušenost progresivní úrovně vědomí je hluboce subjektivní a proměňující, je ověřitelná, měřitelná a identifikovatelná pomocí výzkumné techniky kalibrování vědomí (podle popisu jinde). Například zajímavé je, že fyzické zbytky (pozůstatky nebo fragmenty kostí) minulých osvícených bytostí stále kalibrují extrémně vysoko. To bylo ověřeno, když duchovní výzkumná skupina navštívila ukázkou památek na Buddhu, který byl součástí exponátů cestujících kolem světa. Toto bylo sponzorované buddhistickou organizací, která je stále odpovědná za jejich záchranu. Nejedná se jen o pozůstatky Buddhy, ale také následujících velkých duchovních mistrů a patriarchů. Po všech těch letech pozůstatky překvapivě stále kalibrují v úrovni 900. Tento fenomén také platí pro kosti svatého Petra, který je pohřbený pod oltářem v bazilice svatého Petra ve Vatikánu. Ty také kalibrují v úrovni 900, dokonce i po 2000 letech. Tato vysoká duchovní energie je stálá kvalita a zřejmě není vystavená fyzické degradaci ani po dlouhých časových obdobích.

Po celou historii a ve všech populacích byly duchovní jevy konzistentně ohlášené a jsou téměř identické, navzdory skutečnosti, že populace v té době neměly žádnou komunikaci mezi sebou nebo že dokonce ani nevěděly navzájem o své existenci. Možnost sugesce nebo očekávání, jako faktor odvozující tyto výsledky, je také vyloučená (jak ukazuje argument jednoduchou demonstrací podobných experimentů, které dají stejné výsledky). To je snadno ukázané, když testující osoba drží obraz nebo myšlenku v mysli bez zkušebního předmětu. Stejná odpověď se vyskytuje, když zkušební subjekt nemá žádnou znalost o obsahu kalibrovaného sdělení (Hawkins, video, 1995). Vyšetřovací diagnostický systém a jeho techniky se vnitřně shodují, jsou ověřitelné a byly pravdivé přes celé rozeznatelné spektrum úrovně vědomí, od nejranějších primitivních úrovní v živočišné říši až k úrovním pokročilého duchovního vědomí.

Tato ukázkou rozsahu a praktického potvrzení, společně s obrovským množstvím dat zjištěných průzkumem potvrzuje, že přinejmenším na pragmatické úrovni je věda o pravdě k dispozici, s potenciálně vážnými důsledky stejně jako výhodami pro lidský život a společnost. Zdánlivě nesouvisející data začnou odhalovat skryté významy a významy v celém kontextu včetně nelineárního pole, které zahrnuje nejen pozorovatelné nebo objektivní věci, ale také subjektivní, aby mohlo překročit omezení paradigmatu. Takovým zasazením do kontextu se spatří významy, které nejsou vidět v omezených souvislostech. „Reálné“ se stává osvětlené v souvislostech ve všudypřítomném poli vědomí. Pravda se odhaluje sama z vševědoucnosti pole vědomí, ve kterém vševědoucnost poznává realitu a pravdu a umožňuje rozpoznání falešnosti, která je řádně definovaná ne jako nepravdy, ale jako nepřítomnost pravdy.

Teď se nyní stává zřejmým, proč použití svalového testu je omezené na lidi, jejichž úroveň vědomí je přes 200, a komu se sdělení potvrdí a jsou prospěšná v osobním nebo nezadatelném právu. Tento požadavek sám o

sobě si vynutí podlehnouti ega vyššímu cíli vzdáním se osobních cílů pro nejvyšší dobro ověřitelné duchovní pravdy.

Následující část: Kapitola 8. fakta versus fikce: realita a iluze